

EEG beslist: geen import meer van huiden van zeehonden

Mevrouw Hany May-Weggen

Een grote advertentie van het International Fund for Animal Welfare (IFAW), Agaat 30, 2651 SE Berkel-en-Rodenrijs (giro 310.313) heeft op indringende wijze aan iedereen in Nederland gevraagd aan één der genoemde Euro-parlementariërs (mevrouw J. Maij-Weggen, CDA; C. Berkhouwer, VVD; mevrouw I. van den Heuvel, PvdA en D. Eisma, D'66) per adres: Het Europees Parlement, Straatsburg, Frankrijk een import-stop te verlangen voor alle huiden en afgeleide producten van jonge Kap- en Harpij-Zeehonden. Deze actie vond plaats begin maart 1982, in samenwerking met de Eurogroup for Animal Welfare, een bundeling van de grootste dierenbeschermingsverenigingen binnen de EEG.

Mede dank zij deze brieven heeft dit er toe geleid dat het Europese Parlement in Straatsburg op 11 maart 1982 met een zeer grote meerderheid van stemmen (160 voor, 10 tegen en 29 onthoudingen) de ontwerpresolutie heeft aanvaard, waarbij de landen van de Europese Gemeenschap zich in navolging van Nederland en de Verenigde Staten verplichtingen geen bont van baby-zeehonden en andere zeehondenproducten meer te importeren of te verhandelen.

Slechts de uiterste rechterzijde van het parlement, zoals de christendemocraat Otto Habsburg, stemde tegen de resolutie van de hand van mevrouw Hany May-Weggen, die in het Europees Parlement de Rapporteur voor het Rapport van het Comité voor Milieuzaken, Volksgezondheid en Consumentenbescherming is.

Mevrouw Hany Maij-Weggen zei vóór de stemming: *'Europeanen hebben al jarenlang geprotesteerd tegen de wreedheden van de zeehondenjacht, maar de Canadese regering weigert om aan deze praktijken een eind te maken. De EEG importeert meer dan driekwart van de zeehondenproducten en de enige manier om aan deze afschuwelijke jacht een eind te maken is het instellen van een Europese import-stop. Met de hulp van het Europees Parlement hebben wij bereikt dat er een import-stop op walvisproducten is en wij kunnen nu hetzelfde doen voor de zeehonden'.*

Een boodschap van Brian Davies, Executive Director van het International Fund for Animal Welfare (IFAW) sluit daarbij aan: *Geachte Lezer, Laat ik u vertellen wat er gebeurt met de kleine zeehondjes op het drijvend zee-ijs voor de oostkust van Canada, de*

Euro-parlementariërs stemmen over import-stop zeehondebont

U kunt nu een eind maken aan de jacht op jonge zeehondjes.

Met de belangrijkste brief die u ooit zult schrijven!

Mevrouw Hany Maij-Weggen is in het Europees Parlement de Rapporteur voor het Rapport van het Comité voor Milieuzaken, Volksgezondheid en Consumentenbescherming. In het rapport is de resolutie opgenomen dat het Europees Parlement:

De Commissie verzocht, het voorbeeld volgende van de Verenigde Staten, Nederland en Italië, een Europese import-stop in te stellen voor alle kap- en harpij-zeehonden.

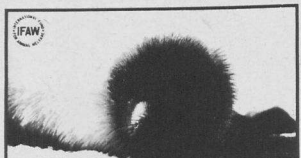
Mevrouw Hany Maij-Weggen zegt: 'Europeanen hebben al jarenlang geprotesteerd tegen de wreedheden van de zeehondenjacht, maar de Canadese regering weigert om aan deze praktijken een eind te maken. De EEG importeert meer dan driekwart van de zeehondenproducten en de enige manier om aan deze afschuwelijke jacht een eind te maken is het instellen van een Europese import-stop.'

Met de hulp van het Europees Parlement hebben we bereikt dat er een import-stop op walvisproducten is, en nu kunnen we hetzelfde doen voor de zeehonden.

Het Europees Parlement stemt over dit onderwerp tussen 8 en 12 maart. Ik ken de waarde van de publieke Euro-parlementaire te schrijven.

Schrijf zo snel u kunt aan een van de onderstaande Euro-parlementariërs en adres: Het Europees Parlement, Straatsburg, Frankrijk.

C.D.A. Maij-Weggen
V.V.D. C. Berkhouwer
P.v.d.A. I. van den Heuvel
D'66 D. Eisma

Een boodschap van Brian Davies, Executive Director van het International Fund for Animal Welfare (IFAW).

Laat ik u vertellen wat er gebeurt met de kleine zeehondjes op het drijvend zee-ijs voor de oostkust van Canada, de plaats waar de meeste zeehonden op het ijs geboren en maar twee maanden later dood worden gevonden. Doodshange baby-zeehonden van ongeveer 10 dagen oud worden gevonden van hun moeders en onder het vriesbevroren gewaad, op het ijs, worden ze gevonden met knippen of geknepen schijfjes.

Standaard nu men en men weet het zeehondje op 's rag gedrukt en wordt de huid met geweld van het nog levende lichaam gescheiden.

De afschuwelijke waarden die ik met eigen ogen heb kunnen aanschouwen is dat sommige zeehonden het verschrikkelijke lot toebedeeld wordt te worden.

Maar u heeft nu niet op uw naam te zetten, laat ik u een veld geven.

Over de jacht op het drijvend zee-ijs van de zeehonden, de Canadese regering en de rapporten van Prince Edward Island en de Canadese kustwacht.

De jacht op de zeehonden is een van de grootste bedreigingen voor de zeehondenpopulatie van de oostkust van Canada.

De jacht op de zeehonden is een van de grootste bedreigingen voor de zeehondenpopulatie van de oostkust van Canada.

De jacht op de zeehonden is een van de grootste bedreigingen voor de zeehondenpopulatie van de oostkust van Canada.

De jacht op de zeehonden is een van de grootste bedreigingen voor de zeehondenpopulatie van de oostkust van Canada.

De jacht op de zeehonden is een van de grootste bedreigingen voor de zeehondenpopulatie van de oostkust van Canada.

De advertentie van de International Fund for Animal Welfare (IFAW).

dat het vaak genoeg voorkomt dat zeehonden worden gedood voor de hun bewaardzijde verlaten.

Stude de rechterzijde van het parlement, zoals de christendemocraat Otto Habsburg, stemde tegen de resolutie van de hand van mevrouw Hany May-Weggen, die in het Europees Parlement de Rapporteur voor het Rapport van het Comité voor Milieuzaken, Volksgezondheid en Consumentenbescherming is.

Maar het is de Europese Gemeenschap, zoals de uiterste rechterzijde van het parlement, zoals de christendemocraat Otto Habsburg, stemde tegen de resolutie van de hand van mevrouw Hany May-Weggen, die in het Europees Parlement de Rapporteur voor het Rapport van het Comité voor Milieuzaken, Volksgezondheid en Consumentenbescherming is.

De EEG importeert meer dan driekwart van de zeehondenproducten en de enige manier om aan deze afschuwelijke jacht een eind te maken is het instellen van een Europese import-stop.

Met de hulp van het Europees Parlement hebben wij bereikt dat er een import-stop op walvisproducten is en wij kunnen nu hetzelfde doen voor de zeehonden.

De jacht op de zeehonden is een van de grootste bedreigingen voor de zeehondenpopulatie van de oostkust van Canada.

De jacht op de zeehonden is een van de grootste bedreigingen voor de zeehondenpopulatie van de oostkust van Canada.

De jacht op de zeehonden is een van de grootste bedreigingen voor de zeehondenpopulatie van de oostkust van Canada.

De jacht op de zeehonden is een van de grootste bedreigingen voor de zeehondenpopulatie van de oostkust van Canada.

De jacht op de zeehonden is een van de grootste bedreigingen voor de zeehondenpopulatie van de oostkust van Canada.

De jacht op de zeehonden is een van de grootste bedreigingen voor de zeehondenpopulatie van de oostkust van Canada.

De jacht op de zeehonden is een van de grootste bedreigingen voor de zeehondenpopulatie van de oostkust van Canada.

De jacht op de zeehonden is een van de grootste bedreigingen voor de zeehondenpopulatie van de oostkust van Canada.

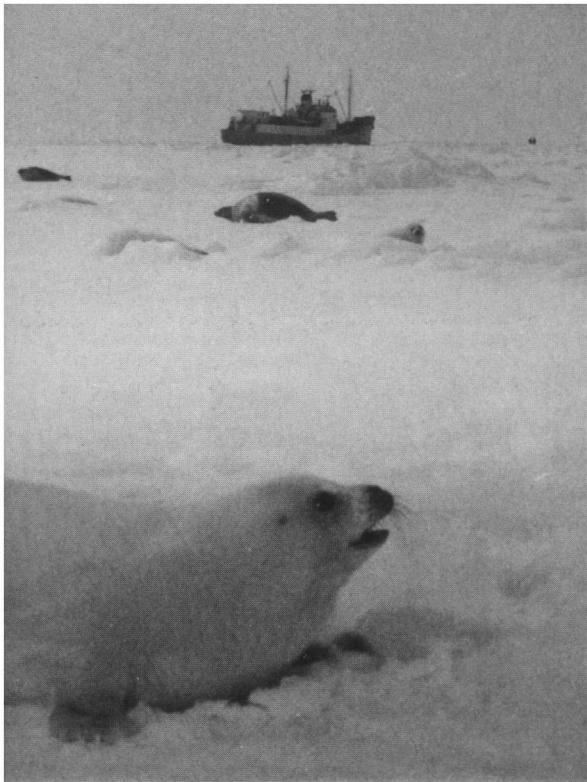
De jacht op de zeehonden is een van de grootste bedreigingen voor de zeehondenpopulatie van de oostkust van Canada.

De jacht op de zeehonden is een van de grootste bedreigingen voor de zeehondenpopulatie van de oostkust van Canada.

De jacht op de zeehonden is een van de grootste bedreigingen voor de zeehondenpopulatie van de oostkust van Canada.

De jacht op de zeehonden is een van de grootste bedreigingen voor de zeehondenpopulatie van de oostkust van Canada.

De jacht op de zeehonden is een van de grootste bedreigingen voor de zeehondenpopulatie van de oostkust van Canada.

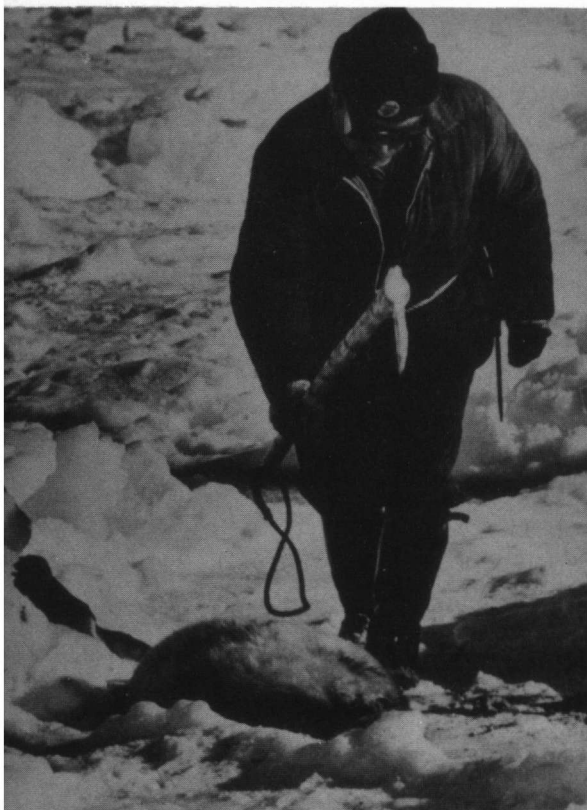

Een schip met robbenslagers is in de Golf van St. Lawrence de zeehonden tot dichtbij genaderd.
Foto: D.A.C. van den Hoorn.

St. Anthony, Newfoundland. Een Canadese zeehondenjager heft zijn haak om een witgepelst babyzeehondje

de kop in te slaan. Aan de kust van Labrador is de jaarlijkse slachtpartij ter verkrijging van zeehondenbont begonnen. Ca. 180.000 jonkies zullen er, ondanks al jarenlang verzet van actiegroepen, aan moeten geloven.

Foto: D.A.C. van den Hoorn.

plaats waar de vrouwtjes elk jaar in februari en maart hun jongen werpen. Doodsbange baby-zeehondjes van ongeveer tien dagen oud worden gescheiden van hun moeder en, onder hartverscheurend gekrijs gruwelijk op hoofd en keel geslagen met knuppels of ijs-houweelachtige wapens. Bloedend uit neus en mond wordt het zeehondje op z'n rug gedraaid en wordt de huid met geweld van het nog bevende lichaampje gerukt. De afschuwelijke waarheid (die ik met eigen ogen heb kunnen aanschouwen) is dat sommige zeehondjes het verschrikkelijke lot treft levend gevild te worden. Maar u hoeft mij niet op mijn woord te geloven, laat ik u een citaat geven.

Over de jacht van het afgelopen jaar:

William Murpy, de Canadese manager van de visgebieden van Prince Edward Island zei:

'Overheidsambtenaren constateerden dat het vaak genoeg voorkwam dat zeehondjes werden gevild voor ze hun bewustzijn verloren...'

Sinds de jaren zestig heeft de IFAW de leidende rol gespeeld in het aandacht vestigen op deze meedogenloze jacht. Dit heeft geleid tot de landelijke import-stops, genoemd in de Resolutie.

Maar het is de Europese Economische Gemeenschap (EEG) die de grootste markt vormt voor de producten van de jacht. Een EEG-importstop maakt van de Jacht zonder Medelijden, een Jacht zonder Winst!

Deze smeekbede ten behoeve van de zeehonden is een onderdeel van onze Europese Campagne om er voor te zorgen dat Hanya

Wijfjes zeehond met zogend jong.
Foto: D.A.C. van den Hoorn.

foto links:

Greenpeace protesteerde met tweeduizend luchtballonnen op 9 maart 1982 voor de ingang van het ministerie van landbouw te Bonn om te protesteren tegen de import van zeehondenhuiden in de Bondsrepubliek.

Ook werd getracht bontwinkels met ballonnen te barricaderen.

foto rechts:

De muren van de Canadese ambassade te Den Haag waren op 15 februari 1982 's morgens voorzien van protesten tegen de komende jaarlijkse zeehondenjacht in Canada.

May-Weggen's Rapport kracht van wet krijgt. Ook donaties zijn van groot belang voor het succes van deze campagne en zal ons helpen tijdens de jacht dit jaar een IFAW-team van onderzoekers op de ijsschotsen aanwezig te doen zijn. Er is nooit een beter moment geweest om te helpen de zeehonden te redden'.

Aanneming van deze resolutie betekent overigens nog niet dat de import binnenkort kan worden gestaakt. Het kan nog wel enkele jaren duren voordat de Europese Commissie uitvoering geeft aan de resolutie en de regeringen van de aangesloten tot rectificatie van de verordening overgaan. Er mogen dit jaar meer baby-zeehondjes worden gedood dan vorig jaar, namelijk 186.000 jonge Zadelrobben en 18.000 jonge Klapmutsen.

Onmiddellijk na de uitspraak van het Europese Parlement hebben de regering van Canada en van de provincies Newfoundland en Labrador 'teleurstelling en bezorgdheid' uitgesproken over de resolutie. Het dreigement, dat de Canadese regering nu de vangrechten van de Europese vissers in de Canadese wateren opnieuw zal gaan bezien, werd daarbij herhaald.

Er was ook wel critiek in het parlement. Verschillende leden betoogden en bij andere was duidelijk irritatie te bemerken over het feit, dat de organisaties over grote bedragen be-

schikken om actie te voeren voor dieren, terwijl het parlement iedere keer met tegenstand heeft te kampen als zaken als mensenrechten en de honger in de wereld worden aangepakt.

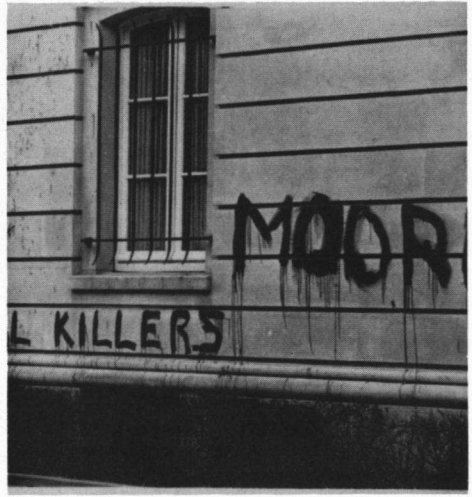
De oud-voorzitter van het parlement, de Franse liberaal Simone Veil, vroeg de organisaties ook eens wat middelen ter beschikking te stellen voor acties op dat gebied.

De Nederlandse socialist Hemmo Muntingh was één van diegenen, die er op wees, dat Europa óók wel eens de hand in eigen boezem mag steken.

'Wij zien wel de splinter in het oog van de Canadezen, maar niet de balk in ons eigen oog'.

Hij doelde op de situatie, waarin de Monniksrobben in de Middellandse Zee verkeren'. ***Terwijl er nog miljoenen exemplaren bestaan van de wreed geslachte Zadelrobben en Klapmutsen in Canada zijn van de eigen Europese Monniksrobben nog maar 500 exemplaren over'***, aldus Muntingh.

Mocht u het werk van het Internationaal Fund for Animal Welfare (IFAW) willen steunen, dan vindt u aan het begin van dit verhaal het gironummer. Vermeldt vooral bij uw gift 'Huid en Haar helpt de Canadese zeehondjes'.

Ook Greenpeace laat zich niet onbetuigd

De Nederlander Jos van Heumen zal voor de Canadese rechtbank moeten verschijnen, wegens zijn aandeel in de protestacties van Greenpeace tegen slachting van zeehonden bij Newfoundland. Met nog twee leden van Greenpeace werd Van Heumen door de kustwacht gearresteerd toen ze een groot aantal zeehonden met groene verf hadden bespoten om de vellen waardeloos te maken.

De drie leden van Greenpeace, Patrick Wall, Greta Cowan en Jos van Heumen kregen op 15 maart 1982 te Perce, Canada een boete van 1500 Canadese dollars (ongeveer f 3100,—) wegens hun acties op het ijs tegen de zeehondenjacht in dat land. Ze hebben schriftelijk moeten beloven zich de komende drie seizoenen niet op het Canadese jachtgebied te zullen vertonen. De actievoerders slaagden er toch in om zo'n 150 jonge zeehondjes te verven.

Canadese jagers mogen in 1982 186.000 Zadelrobber doden

Het Canadese parlement is op 8 februari 1982 accoord gegaan met een voorstel van de regering Trudeau om het aantal Zadelrobber dat mag worden doodgeknuppeld, dit jaar te stellen op 186.000. Tot nu toe mochten jagers 170.000 Zadelrobber doden.

Het Lagerhuis nam een motie aan van een afgevaardigde uit Newfoundland, die deel uitmaakt van de oppositie, waarin de zeehondenjacht wordt verdedigd tegen de critici ervan. Volgens de motie is ze een belangrijke bron van inkomsten voor de bewoners van Noord-Canada. Er zou een bedrag mee ge-

moeid zijn van meer dan 25 miljoen gulden.

In West-Europa bestaat veel kritiek op de zeehondenjacht in Canada. Het Europese Parlement is voornemens in maart 1982 een speciaal debat aan te wijden.

Vanwege de wrede aanblik van het doodknuppelen van jonge zeehondjes, die nog bij de moeder verblijven, wier vacht het meest waard is voor de bontbereiding hebben milieubeschermers onoverkomelijke bezwaren tegen de zeehondenjacht. De jongen, die doodgeknuppeld worden, bevinden zich veelal nog in gezelschap van hun moeder. Greenpeace, die hiertegen vorige jaren ook al heeft geageerd, heeft al aangekondigd dat het zich niet zal houden aan de Canadese rechtsregels in dezen, die bepalen dat demonstraties in het jachtgebied of filmen van het doodknuppelen verboden zijn. Wellicht zullen ook de jongen weer met verfstrepen worden gemerkt om het bont waardeloos te maken.

Volgens de Canadese wet mag, behalve de jagers, niemand op minder dan een kilometer van de zeehonden komen. Eveneens is het verboden zich met een vliegtuig boven het jachtgebied te bevinden als dat toestel niet zeker 600 meter boven de grond hangt.

De jacht in 1982 is gestart op 1 maart in de Golf van St. Lawrence en op 10 maart ter hoogte van Newfoundland.

Volgens Canadese ambtenaren zijn er meer dan twee miljoen Zadelrobber. Zij menen dat het niet erg zou zijn als er jaarlijks tussen 240.000 en 285.000 zouden worden gedood...

Red de Griekse Monniksrob

De Europese Commissie moet onmiddellijk actie ondernemen om de Griekse Monniks-

robben, een zeehondensoort die met uitroeiing bedreigd wordt, te beschermen. Dat is de mening van Hemmo Muntingh, Nederlands lid van de socialistische fractie van het Europees Parlement. Hij vindt dat directe actie nodig is, omdat het rapport van de christendemocrate mevrouw May-Weggen over de bescherming van de zeehonden zijns inziens niet ver genoeg gaat en geen oplossing biedt voor het probleem van de Monniksrobben. Deze zeehondensoort kwam vroeger in grote getale in de Middellandse Zee voor, maar door bejaging en milieuvervuiling is dat aantal nu geslonken tot zo'n 650 exemplaren, aldus Muntingh.

De Helleense natuurbescherming heeft zijn hulp ingeroepen, omdat Griekse vissers hadden gedreigd 50 Monniksrobben af te schieten. De vissers zeggen veel last van de zeehonden te hebben omdat die hun netten beschadigen. Voor een bedrag van in totaal duizend pond zouden de vissers bereid zijn van

hun actie af te zien. Muntingh heeft inmiddels dit geld bijeengekregen en hoopt daarmee 50 robben te redden. Hij heeft de Europese Commissie gevraagd op korte termijn de volgende stappen te ondernemen:

- overleg met de Griekse regering om te voorkomen dat de Monniksrobben gedood worden;
- bevorderen dat er zo snel mogelijk een reservaat komt voor deze dieren;
- financiële steun te geven voor beheersmaatregelen (waaronder schadeloosstelling van de vissers in dat gebied);
- initiatieven te nemen voor het oprichten van een zeehondencreche.

De socialistische parlementariër zal deze voorstellen ook indienen bij de behandeling van het rapport van mevrouw May-Weggen. Dat rapport sluit volgens hem onvoldoende aan bij de Nederlandse wetgeving en publieke opinie.